

ŽIVOT A MÓDA V DOBĚ SECESE

Zajímavý „výlet“ do doby před sto lety nabízí výstava ve Velkém Boru. V pátek 21. června ji zahájí autorka PhDr. Jana Skarlantová. Ta se období secese věnuje nejen ve své publikační a přednáškové činnosti, ale z vlastních sbírek sestavila již několik úspěšných výstav. Výstava ve Velkém Boru není svým rozsahem největší, ale svým originálním pojetím přímo vybízí k rozhovoru:

Proč právě secese?

Tento styl trval vlastně jen dvacet let: od doby před koncem 19. století do první světové války. Přesto výrazně ovlivnil nejen umění, ale i život. A to ve všech zemích Evropy. Byl to vlastně první moderní životní styl evropských měst. Na začátku 20. století prožívala společnost mohutný všestranný rozvoj provázený čilým stavebním ruchem. Vzniklo mnoho soukromých i veřejných staveb, řada z nich nám slouží dodnes. Svět se propojil moderní železniční dopravou, vyjely první automobily, vypluly zaoceánské parníky, na světové výstavě v Paříži udivovalo návštěvníky první metro i Eiffelovka. Ale i malá města žila rušným spolkovým a kulturním životem...

Jak tohle všechno dostat do výstavního prostoru?

Pomocí dobových obrázků a dokumentů - a hlavně reálných předmětů, které sloužily v běžném denním životě každé rodiny. Jednotlivé vitríny jsou ukázkou stolování, odívání do společnosti i na korzo. Na náměstích a hlavních ulicích se v každém městě „korzovalo“, tady se předváděla móda pod širým nebem...

A to bylo opravdu nač se dívat! Málokterá móda byla pro ženy tak efektní, jako právě secese.

To ano. Vždyť dámy svým oděv reprezentovaly společenskou úspěšnost svého muže, své rodiny. My se však na výstavě podíváme i pod sukně secesních dam! Ukázka spodního prádla bude jistě pro mnohé překvapením. Nejen nádherou ruční práce, ale i fyzickou námahou, která souvisela s praním, škrobením a žehlením...

A co děti? Myslím tím návštěvníky. Bude na výstavě i něco zajímavého pro ně?

Věřím, že toho bude hodně. V expozici najdou nejen historické hračky. Představí se jim i škola, do které chodili prapradědečkové, když byli dětmi jako oni. Uvidí břídlícovou tabulku s houbičkou, která patřila k vybavení nejmenších školáčků, i jak se dříve psalo krasopisně ocelovým perem namáčeným do inkoustu. Prohlédnou si knížky - jediný zdroj informací a zábavy v době, kdy nebylo rádio, ani televize, natož internet.

Vidím, že je výstava výborným programem i na rodinný výlet. Ještě dovoďte jednu otázku: Jaký rozdíl je mezi veřejnou sbírkou exponátů v muzeu a soukromou sbírkou, jako je ta Vaše?

Každá generace něco po sobě zanechá. K vytvoření rodinné sbírky musí být i generace další, které předměty kdysi s láskou užívané, opět s láskou a pochopením uschovávají a pečují o ně. V muzeu jsou většinou předměty méně osobní, rodinná sbírka naopak uchovává i to, co by lidé do muzea nepřinesli. Probírat se takovými předměty znamená vést tichý dialog s těmi, které známe jen z rodinného alba – a z jejich vějířů, prvních botiček, manžetových knoflíků nebo tanečního pořádku, oblíbeného hrnečku na kávu nebo psaníčka od ctitele...Najednou se o nich dovíme něco nového, co nám je přiblíží. Zjistíme, čeho si vážili, kam cestovali, jaké spolky navštěvovali – prostě jak a čím žili. Vždyť předměty jsou tichými společníky života každého z nás.